

Sygn. akt III Ca 1789/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędziowie: SO Aleksandra Janas

SR del. Anna Hajda

Protokolant Iwona Reterska

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2014 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa E. M. (M.)

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w Ł.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej

z dnia 8 lipca 2013 r., sygn. akt I C 714/11

1 oddala apelację;

2 zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSR del. Anna Hajda SSO Leszek Dąbek SSO Aleksandra Janas

Sygn. akt III Ca 1789/13

UZASADNIENIE

Powódka E. M. żądała zasądzenia na jej rzecz od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w Ł. zadośćuczynienia w kwocie 12.000zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia powództwa oraz zwrotu kosztów procesu.

Uzasadniając żądanie twierdziła że w dniu 31 12 2010r., poślizgnęła się

na oblodzonym chodniku na cmentarzu Parafii Św. M. A. w Z..

Parafia była ubezpieczona od odpowiedzialności cywilnej w pozwanym zakładzie ubezpieczeń, który przed wniesieniem pozwu wypłaciła powódce zadośćuczynienie

w kwocie 10.000zł, która nie zrekompensowało w całości poniesionej przez nią krzywdy.

Pozwana (...) Spółka Akcyjna w Ł. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz od powódki zwrotu kosztów procesu.

Nie kwestionowała - co do zasady – swej odpowiedzialności za skutki wypadku powódki oraz zarzuciła, iż wypłacając jej zadośćuczynienie w łącznej kwocie 12.000 zł (a nie jak wskazano w pozwie w kwocie 10.000 zł) w pełni skompensowała jej krzywdę oraz że wskazane w pozwie dolegliwości w postaci bezsenności, poczucia nieporadności, napadów lęku, osłabienia nie pozostają w adekwatnym związku przyczynowym z obrażeniami ciała doznanymi przez powódkę na skutek wypadku.

Ponadto zarzuciła, że odsetki ustawowe należą się powódce dopiero od daty wyrokowania.

Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej w wyroku z dnia 8 lipca 2013r. zasądził od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w Ł. kwotę 12.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 29 09 2011r. oraz orzekł o kosztach procesu.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia przywołał regulację art. 455 k.c. a następnie dokonując oceny poczynionych ustaleń dotyczących krzywdy doznanej przez powódkę oraz uwzględniając wypłacone powódce przez pozwaną zadośćuczynienie w kwocie 12.000zł uznał, że „skutki wypadku, rozmiar krzywdy jakich doznała powódka, jej wiek przemawiają o zasądzeniu na rzecz powódki kwoty 12.000zł”. O należnych powódce o odsetkach za opóźnienie się pozwanej w zapłacie zasądzonego zadośćuczynienia orzekł stosując regulację art. 481 k.c. zasądzając je zgodnie z żądaniem od dnia wniesienia pozwu, a o kosztach procesu orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. oraz art. 83 ust.2 ustawy z dnia 28 07 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010r., nr 90, poz. 594 ze zm.)

Orzeczenie zaskarżyła pozwana (...) **Spółka Akcyjna w Ł.** w części uwzględniającej powództwo ponad kwotę 6.000 zł,

która wnosiła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa zaskarżonej części, stosunkowe rozdzielenie pomiędzy stronami kosztów procesu

oraz zasądzenie na jej rzecz od powódki zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Zarzuciła, że przy ferowaniu wyroku naruszono prawo procesowe, regulację art. 233

§ 1 k.p.c. przez jej niewłaściwą wykładnię i przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i pominięcie wniosków opinii biegłej z zakresu neurologii, wskazujących,

że trudności związane z ograniczeniem ruchomości w lewym stawie barkowym

oraz związane z tym ograniczenia w czynnościach życia codziennego - takich jak zapinanie bielizny na plecach, umycie pleców, wieszanie firan, mycie okien, mycie podłogi - są wynikiem samoistnej choroby powódki a nie wynikiem wypadku jakiemu uległa powódka. Ponadto zarzucała, że naruszono prawo materialne regulację art. 445 § 1 k.c. przez jej błędną wykładnię i uznaniu, iż kwotą odpowiednią tytułem zadośćuczynienia za doznany uszczerbek na zdrowiu będzie kwota 24.000zł

w sytuacji, gdy biorąc pod uwagę zakres doznanych obrażeń ciała, długotrwałość leczenia oraz związane z nim cierpienia fizyczne i psychiczne kwota odpowiednia tytułem zadośćuczynienia nie powinna być wyższa niż 18.000zł,

Powódka E. M. wniosła o oddalenie apelacji oraz zasądzenie

na jej rzecz od pozwanej zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Odwoławczy ustalił i zważył co następuje:

Sąd pierwszej instancji prawidłowo zakwalifikował roszczenia powódki przyjmując, że mają one źródło w reżimie odpowiedzialności deliktowej za szkodę

oraz w postanowieniach umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zawartej przez pozwaną z Parafią Św. M. A. w Z..

Ustalenia faktyczne składające się na podstawę faktyczną orzeczenia mają podstawę w informacjach zawartych w przywołanych w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia źródłach dowodowych, które są logiczne, nawzajem się uzupełniają

i potwierdzają i jako takie są w pełni wiarygodne.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena materiału dowodowego sprawy jest logiczna, mieści się w granicach swobodnej oceny dowodów i Sąd odwoławczy ją podziela.

Wbrew twierdzeniom apelacji przywołane w niej wnioski opinii biegłego neurologa A. K. mają odzwierciedlenie w ustaleniach faktycznych zawartych w podstawie faktycznej zaskarżonego orzeczenia (k – 5 uzasadnienia orzeczenia; k- 170 akt).

Skarżąca w ramach podniesionego w apelacji zarzutu naruszenia przez Sąd pierwszej instancji regulacji art. 233 § 1 k.p.c. w istocie kwestionuje dokonaną przez ten Sąd ocenę prawną ustalonego stanu faktycznego, tj. pominięcie wskazanych powyżej ustaleń przy dokonanej subsumcji ustalonego stanu faktycznego pod zastosowane

w sprawie normy prawa cywilnego materialnego.

Dlatego zarzut ten tylko werbalnie odnosi się do podstawy faktycznej orzeczenia i jako taki nie ma wpływu na powyższą ocenę.

Z tych też względów Sąd odwoławczy przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego jest prawidłowa, a Sąd odwoławczy ją podziela i w całości przyjmuje za własną (orz. SN z dn. 26 04 1935r. C III 473/34, Zb U. z 1935r. poz. 496).

Odpowiedzialność pozwanej za skutki wypadku powódki nie była przez pozwaną - co do zasady - kwestionowana.

Ma ona źródło w regulacji art. 415 k.c. i w postanowieniach umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zawartej przez pozwaną z Parafią Św. M. A. w Z. oraz w regulacji art. 822 § 4 k.c., uprawniającej powódkę do dochodzenia roszczeń bezpośrednio od pozwanego zakładu ubezpieczeń.

Na zasadach ogólnych rodzi ona po stronie pozwanej z mocy regulacji art. 445

§ 1 k.c. obowiązek zapłaty powódce stosownego zadośćuczynienia za doznaną przez nią krzywdę, które z uwagi na jego kompensacyjny charakter nie może być nadmierna

do doznanej krzywdy, co oznacza, że przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego musi ono być utrzymane w rozsądnych granicach odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa (por. orzecz. S.N. z dnia 24 czerwca 1965r. I PR 203/65 - OSPiKA 1966r. poz. 92).

Pozwana w następstwie wypadku doznała obrażeń w obrębie lewej obręczy barkowej w postaci zwichnięcia stawu ramiennego ze złamaniem guzka większego,

co było powodem nastawienia stawu i jego unieruchomienia.

Po zdjęciu unieruchomienia przez okres trzech miesięcy w cyklach dwutygo-dniowych zmuszona była uczestniczyć w zabiegach fizykoterapeutycznych i przez cały ten czas zażywała leki przeciwbólowe.

Na skutek wypadku doznała ona 6% uszczerbku na zdrowiu i pomimo zakończenia leczenia w dalszym ciągu odczuwa bóle lewej ręki oraz występują ograniczenia jej ruchomości, tj. zgięcia i odwiedzenia, które utrudniają jej utrzymywanie lewej kończyny w uniesieniu, czy też wykonywanie czynności w takim ułożeniu (bóle pleców i ramion powódki są wynikiem nieleczzonego przez nią samoistnej choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa).

Ograniczenia ruchomości ręki utrudniają jej wykonywanie czynności życia codziennego (np. ubieranie się i sprząkanie mieszkania), przez co przy ich wykonywaniu jest zmuszona korzystać z pomocy innych osób (na występowanie tych utrudnień między innymi wskazuje przywołana w apelacji opinia biegłego neurologa A. K.; k – 2 opinii).

Powódka jest osobą starszą (liczy 69 lat) i do chwili wypadku była w pełni samodzielna, przez co powstałe w wyniku wypadku utrudnienia w jej życiu codziennym są dla niej krępujące i wywołują dyskomfort psychiczny, który wraz z postępującym procesem starzenia się powódki będzie z biegiem lat stale się powiększać.

Dlatego ustalona przez Sąd Rejonowy globalna wysokość zadośćuczynienia

w kwocie 24.000 zł, spełnia wskazane na wstępie kryteria i nie jest niewspółmiernie nieodpowiednia do doznanej przez powódki krzywdy, wobec czego brak jest podstaw do jej skorygowania przez Sąd odwoławczy (OSN 9 07 1970r. III PRN 39/70, OSNCP 1971, Nr 3, poz. 53).

Przed wszczęciem postępowania sądowego pozwana wypłaciła powódce zadośćuczynienie w łącznej kwocie 12.000zł i w chwili obecnej zalega ona z zapłatą powódce pozostałej części zadośćuczynienia w kwocie 12.000zł.

Czyni to powództwo uzasadnionym, co znalazło prawidłowe odzwierciedlenie

w zaskarżonym wyroku.

Rozstrzygnięcia o odsetkach ustawowych za opóźnienie się pozwanej

w zapłacie zasądzonych należności oraz o kosztach procesu mają oparcie w prawidłowo zastosowanych przez Sąd pierwszej instancji w regulacjach odpowiednio art. 481 § 1

i 2 k.c. oraz art. 98 § 1 i 2 k.p.c.

Reasumując zaskarżone wyrok jest prawidłowy i dlatego apelację pozwanej jako bezzasadną oddalono w oparciu o przepis art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na mocy regulacji

\art. 98 § 1 i 2 k.p.c. biorąc pod uwagę, że pozwana w całości uległa w tym postępowaniu i powinna zwrócić powódce poniesione przez nią koszty zastępstwa przez fachowego pełnomocnika

SSR del. Anna Hajda SSO Leszek Dąbek SSO Aleksandra Janas